

Berättade om garvareadeln

Att vara karduansmakarmästare var extra fint i Alingsås i gången tid. Tillhörde man någon av släkterna Bruno, Nattzén eller Nyman var det toppen. De tre dominerade yrket från 1768, då stadens återfick sina rättigheter efter manufaktur-societetens fall. Sammanlagt 23 mästare korades fram till skråväsendets slut 1846. Åtskilliga karduansmakare var rådmän i staden. Många var också de äktenskap som ingicks mellan barnen i de olika familjerna. Blev inte sönerna själva karduansmakare valde de andra borgerliga yrken, blev präster eller gjorde akademisk karriär. Döttrarna giftes bort inom skrået eller blev hustrur till handelsmän. Den siste karduansmakaren var en Nattzén och han verkade in på 1960-talet.

Om garvareadeln berättade Tomas Samuelsson på tisdagskvällen på Alingsås släktforskares möte. Han har ingående studerat ämnet och delade frikostigt med sig av kunskaperna till åhörarna.

Den mest kände i släkten Nyman är litteratören Fridolf Wilhelm Nyman (1843-1907). Efter studier i Uppsala och tjänster på andra orter återvände han till hemstaden där han verkade som fri författare, försörd av en syster och av arvet efter fadern. Han gjorde översättningar av bland andra bröderna Grimms sagor, skrev Näckens polka och försökte sig på att arbeta som skönlitterär författare, men verkade framförallt som stadens krönikör. Sex av hans häften finns utgivna i tryck. På Alingsås museum hittar man hela 17 manusböcker. Hans dagböcker sträcker sig över en lång period av hans liv. En del av de sistnämnda har Samuelsson renskrivit. Ett svårt arbete eftersom Nymans piktur är ytterst finstilt. Avskriften kan vara en guldgruva för släktforskare med anknytning till Alingsås, eftersom Samuelsson har gjort personregister till dem.

JOHN HALLQVIST